

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.

Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,

1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-

dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda, Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronatz (*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:

932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Federals contumaces

Per als socialistes valencians, l'apel·lació al federalisme no deixa de ser una declaració d'intencions genèriques carregada de bona voluntat. Al País Valencià els votants del PSPV-PSOE no tenen com a prioritat l'articulació territorial d'Espanya segons un model que vaja més enllà de l'estat de les autonomies. Per tant, la formulació no passa de ser una manera amable de definir un futur tan ambiciós com improbable. A les Balears l'esquema i la intenció són, si fa no fa, els mateixos. Però a Catalunya el federalisme sempre ha estat una convicció, més o menys prioritària segons cada moment, i ara s'ha convertit en una necessitat de primer ordre. Enfront de l'escalada sobiranista que viu una majoria ben palpable de la societat i que Convergència i Unió ha assumit plenament, el PSC, que no s'hi pot sumar, ha quedat en evidència i a la intempèrie.

El procés sobiranista a Catalunya ha posat fi a ambigüitats que havien anat arrossegant-se des de la transició democràtica. Artur Mas, si guanya les eleccions amb prou marge, convocarà un referèndum per l'autodeterminació "preferentment en la pròxima legislatura", una intenció a la qual s'han afegit Esquerra Republicana i Iniciativa. El Partit Popular i Ciutadans hi oposen una actitud cada dia més unitarista, en nom de la "la llei i els valors constitucionals". El PSC ha acceptat el referèndum (és a dir, ha entrat, ni que siga a contracor, en les files sufragistes) però ha exigint que es convoque "de manera legal". El seu primer secretari, Pere Navarro, s'ha expressat amb tota la claredat del món quan ha dit que accepten la consulta però que ells votaran que no. I ha acompanyat aquesta declaració amb un avís igualment diàfan: "Qui vulgui la independència que no voti el PSC".

Mentre les declaracions solemnes van amunt i avall, es manté en el record la proposta federal que va llançar Pasqual Maragall i el rebuig que va suscitar, no sols a Espanya, sinó també en les mateixes federacions socialistes. Maragall va arribar a ser ridiculitzat pels dirigents del PSOE. José Luis Rodríguez Zapatero, també, va declarar-se tímida federal al començament i després la realitat política el va desmentir. La història recent, doncs, dels intents federals ha estat decebedora. Ara el secretari general del PSOE, Alfredo Pérez Rubalcaba, ha acceptat l'envit de Pere Navarro i s'ha mostrat disposat fins i tot a reformar la Constitució. Potser tot això s'explica perquè el PSOE és a l'oposició –i per tant, les promeses són exactament això: promeses– o com una alternativa desesperada a l'onada independentista que ha amarat bona part de la societat catalana.

Als nostres lectors

'Fanny Hill' i Catalunya Caixa

Arrossegat per les circumstàncies, el PSC ha hagut de recuperar el projecte federal. Els socialistes catalans necessiten credibilitat i, per tant, la complicitat oberta del PSOE. D'entrada, tenen un suport tímid al País Valencià i a les Balears. Alex Milian, Víctor Maceda i Miquel Payeras han parlat amb els dirigents de tots aquests partits i han entrevistat també Ramón Jáuregui, una de les peces bàsiques en la "renovació ideològica" del PSOE d'Alfredo Pérez Rubalcaba. Aquesta setmana també Gemma Aguilera investiga els futurs possibles

de Catalunya Caixa, una entitat que, si bé ha preservat la singularitat, ha de fer front a un futur carregat d'incerteses, en què difícilment podrà mantenir-se com a entitat en solitari. Lluís Bonada escriu sobre la traducció catalana de *Fanny Hill*, de John Cleland, el llibre més perseguit de la història de la literatura. Autor i editor fins i tot van arribar a ser empresonats.